

KUSTBON

SVENSK VECKOTIDNING

TIONDE
ÅRG.
No 1

Prenumerationspris:
Helt år Emk. 225:—
Halvt „ „ 125:—
I utlandet:
Helt år Emk. 350:—
Halvt „ „ 200:—

UTKOMMER
ALLA ÖNSDAGAR
Redaktion:
Svenska Folkförbundet
Redaktör: N. Blees
Reval, Riddaregatan 3.

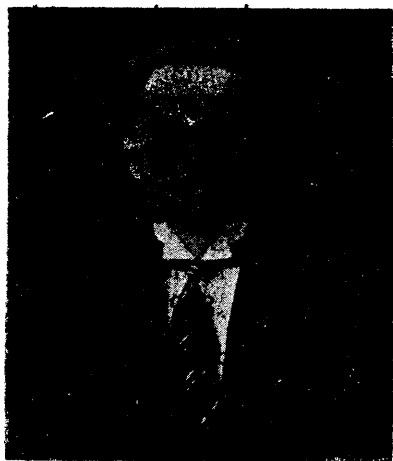
Annonspris
enligt överenskom-
melse.

För längre annonse-
ring beviljas rabatt.

12 jan.
1927

Till våra läsare.

Med detta nummer, som nu utsändes, börjar Kustbon sin tionde årgång. Tidningen kan alltså i år fira sitt tioårsjubileum. De gångna åren — då vi nu blicka tillbaka på dem — ha minsann icke varit en väg på rosor. Vägen har oftast varit rätt så törnbestrodd, om vi nu kunna använda detta uttryck om alla de svårigheter, ekonomiska och även andra, vi stundom haft att kämpa emot. Tidningen har icke kunnat avlöna någon extra arbetskraft, och sådana finnas beklagligt nog icke många hos oss, utan har undertecknad så gott som ensam fått sköta den vid sidan av de övriga sysslorna under närmare åtta år. Då de knappa penningmedlen togo slut, vilket alla år efter de första fyra månaderna varit fallet, har redaktören haft bekymret att skaffa sådana genom att vädja till vår vän, professor Vilh. Lundström och Riksföreningen, estniska statens kulturfond m. m. eller också gällde det att rätt ofta sätta ut egna medel, och det har varit svårare än mängen haft en aning om. Vi ha dock kunnat glädja oss åt den kärlek, med vilken den lilla tidningen omfattats ute i bygderna, där mängen icke läser någon annan svensk tidning. Tidningen har förvärvat många vänner i utlandet, och det är tack vare hjälpen från moderlandet och även någon gång från någon vän i inlandet som den kunnat existera i den form den gjort det.

Kustbons redaktör N. Blees.

Kustbon är liten och anspråkslös, men den har nog ändå på sätt och vis växt större, om vi jämföra den första årgången med sina endast fyra nummer och även de andra tidigare årgångrna på tvåspaltiga sidor med de sista årgångarna. Och då vi nu blicka tillbaka på den gångna tiden, så måste vi erkänna, att det var en vacker början, som gjordes med att utge en egen svensk tidning — idén var och början gjordes även med Kustbon av lektor H. Pöhl. — Och vi ha icke blott kämpat oss fram till den 10:de årgången, vi ha även gjort små förbättringar. Vi ha i st. f. den ursprungligen planerade månads-tidskriften fått en liten och prydlig veckotidning på 3-spaltiga sidor.

Under den tid tidningen existerat, har den så gott sig göra

lätit följt med händelserna i Estland och först och främst den svenska rörelsen i Aiboland. Den har upplevat Svenska Folkministeriets dagar, vår Folkrepresentantsgöranden i riksdagen även som Svenska Folksekretariatets verksamhet under närmare 8 år. Kustbon har sett folkhögskolan födas och växa, upplevat ljust och lett med den och verksamheten i allmänhet. Kustbon har med ett ord blivit outhärlig för estlandssvenskarna.

Under det sista året har ekonomien något förbättrats tack vare annonserna, men därigenom har också innehållet något inskränkts. Vi skola dock under det kommande året försöka bjuda på mera innehåll, om ekonomin tillåter. — En del läsare ha framkommit med förslag att utvidga Kustbon och ändra dess format, men det kan nog knappast ske under det nu påbegynta året. I alla fall vill redaktionen göra sitt bästa för att tidningen må bli så trevlig som möjligt. Vi hoppas att Kustbon kommer att rona samma intresse av våra vänner som hittills och önska alla Ett Gott Nytt År!

Den allsvenska rörelsen 20 år.

Den 21 januari blir den allsvenska rörelsen 20 år. Det var nämligen den 21 jan. 1907, som professor Vilh. Lundström höll sitt första allsvenska anförande på ett möte i Stockholm och därmed fick sin livsriktning slutgiltigt inriktad på

1927.

*Lytt ett år har runnit in,
gamla gömtes i minnets fälv. —
Hopp och tro och redligt sinn
giu nu, Gud, som förr Du gav!*

*Lär oss leva rätt vårt liv,
gå den väg, som når till frid;
året gör vålsignat! Bliv
värn och skydd för oss alltid!*

*Giu att kärlek, tro oss för
uppåt, närmre, Gud, till Dig.
Lys oss, led oss hem och gör
färden lätt och ljus vår stig.*

Casanter.

det som ändå sedan hans Nucköbesök 15 år tidigare (1892) varit hans kärlek och hans dröm. Den 21 dennes är en märkesdag, som vi estlandssvenskar ha anledning att minnas med tacksamhet, ty det lilla, men dyrbara arbetsfältet i Svenskestland är professor Vilh. Lundström särskilt kärt, och våra strävanden ha befrämjats med icke så liten hjälp från prof. Lundström och Riksföreningen.

Prof. Vilh. Lundström sänder varma nyårshälsningar till hela den svenska stammen i Estland. Genom vår lilla budbärare hoppas vi, att hälsningarna skola kunna tränga sig fram till alla hem.

När den allsvenska tanken föddes.

Den allsvenska rörelsen blir den 21 dennes, varom på annat ställe i tidningen skrives, tjugo år. Den allsvenska tanken föddes dock 15 år tidigare härute i svensbygderna. Skaparen och upphovsmannen till denna stora rörelse — prof. Vi h. Lundström — avlade då 1892 ett besök härute på öarna och då väcktes tanken hos honom. Därom skriver prof. Vilh. Lundström själv i "Hågkomster och livsintryck," J. A. Lindblads Förlag, Uppsala, bl. a.:

Det var först Reval, Nargö och Nuckö, som skulle ge mitt sinne den stora nationella väckelsen. Och kanske det var bäst så. Avlägsenheten och avskildheten gjorde genast perspektivet vidare.

Det var en junimorgon 1892, som jag första gången trädde in i svenska — eller, som den officiellt heter, svensk-finska-kyrkan i Reval. I förhuset hängde ett

gammalt "kyrkskepp" med blågul flagga, därinnanför ljöd just från prästens läppar den svenska altarritualen. Många voro icke åhörarna därinne, men jag minns huru deras andakt grep mig — dunkelt gick det upp för mig, att relegiös och nationell andakt här voro förmälda, att det icke blott var gudsordet i och för sig, utan gudsordet på modersmålet som gjorde stunden så gripande för alla. Sedan dess har jag otaliga gånger deltagit i högmässan i utlandssvenska kyrkor, men intet av alla dessa tillfällen har så etsat sig i min släl som detta första.

Efter gudstjänsten blev jag bekant med församlingsherden. Pastor Gustafsson — numera kyrkoherde och kontraktsprost i Tenala socken nära Ekenäs — tog hand om den vandrande studenten, och han blev den första som invigde mig i utlandssvenska spörsmål, om man nu kan tala om sådana på den tiden, då varken ordet eller begreppet ännu fått sin präglning. Han visade mig Revals svenska minnen, och han gjorde något ännu mer: han tog mig med ut till en av svensköarne, till Nargön, där hans familj bodde under sommaren.

Fyra dagar levde jag på Nargön, för första gången helt bland svenskstam på främmande jord. Naturligtvis hade jag rent teoretiskt känt till de lämningar av svensk stam som finnas i Estland — man hade väl icke tagit sin kandidatexamen i nordiska språk alldeles förgäves! Men nu fick den döda tentamenslärdomen liv. En hel milslång ö med flera hundra människor alldeles utanför det rysk-tysk-estniska Reval, där alla kallade sig svenskar och inbördades aldrig talade annat än svenska! Det var en upplevelse. Desa lot-sar, fiskare, sjömän — ofta samtidigt småbönder — hade en beresthet och en livserfarenhet, varöver jag häpnade. Några övergivna svenskar "i för skingringen" voro de icke och det fruktansvärda öde ryssarne tillämnade dem och deras ö, som skulle bokstavligen förskingra dem, därom hade ingen då en aning. Dessa Nargöbor lärde mig känna svenskhet på främmande jord, men allt vad denna kunde innebära av övergivenhet och andlig dödsdömdhet, det skulle jag ej få lära där, utan först på en annan av "aibofolkets" öar.

Mitt intresse för de levande-svenska lämningarna i Estland hade blivit väckt, och omedelbart efter min återkomst till Reval bröt jag åter upp. Till Nuckö och Rågöarna — så hade pastor Gustafssons och Nargöbornas råd lytt. Det gick ingen järnväg till Hapsal på den tiden, men med en liten rysk kustbåt kom jag i alla fall dit. Det var lördagskväll, och på det enkla hotellet i den estniska småstaden kände man väl till den svensktalande befolkningen ute på öarna i omnejden samt vidtalade en man att morgonen därpå segla mig över till Nuckö.

Så var det åter söndagsmorgon efter en innehållsrik vecka. I god vind stack jalen över, och efter en halvtimme hade jag stigit i land på Nuckö. På stranden stod en gammal man, och min skeppare omtalade för honom på estniska att jag var en ung man från Rootsi, som ville se Nuckö. Då spände den gamle upp sina ögon och sin mun, och för första gången ljöd den trohjärtade gammaldags Nucködialekten imina öron:

— Är det sant, att du är från det riktiga Sverige bortom havet?

I årtal kunde jag sedan ständigt höra dessa ord genljuda inom mig. Medvetandet om ett stort moder- och frändeland på andra sidan havet, hela den egna övergivenheten, känslan av det otroliga att någon därbortifrån skulle bry sig om att komma till de glömda fränderna — allt detta fanns sammanträngt i den enkla, omedelbara frågan. För mina yrvakna ögon stego första gången, om också dunkelt och svävande, konturerna fram av de övergivna, förskingrade svenskar-nas öde fjärran från Sverige, av det utlandssvenska problem, som först många år senare skulle formuleras på allvar. Och själva tonen i gubbens röst gjorde också ett outplånligt intryck: det låg en så ömtalig kärlek i det sätt, varpå han uttalade ordet Sverige, och en så omisskänlig stolthet i att hava dess tungomål till sitt! För den rikssvenske studenten, som var uppvuxen i 70- 80- talets politiska och andliga småsvenskhet, öppnade den gamle analfabeten på Nuckös strand en ny värld! — — —

Nyårstankar.

Ett nytt år står åter för dörren och vilja vi hoppas att det blir ett gott och välsignelserikt år för alla. Det gångna året har nog för de flesta varit rikt på sorger och bekymmer, men hoppet att det nya året skall bli bättre, har tröstat många och låtit dem med jämmod bära prövningarna. Och så länge vi ha tron och hoppet levande inom oss, så länge ha vi också kraft att övervinna de sorger och prövningar vår Herre pålägger oss.

Vi skola också få krafter att hålla samman och med glatt mod fortsätta vårt arbete för vår gemensamma stora sak, vår svenskhet härute. Visserligen finns det många likgiltiga bland oss och kanske också de, som vilja motarbeta oss, men tron och vissheten på vår sak, skola sporra oss till kamp, så att vi en dag nå lika långt som våra fränder på andra sidan Östersjön och Finska viken. — Låtom oss visa vår kärlek till vårt språk genom att trofast hålla samman. Och genom att vandra hand i hand bliva vi ett fast värn för vårt språk och våra seder.

Svenskar här ute, låtom oss räcka varandra handen till ett fostbrödralag, utan avseende om det är hög, eller låg, riks-, finlandssvensk, då skall förvisso det nya året för oss alla bli gott och välsignelserikt. Låt oss alla tänka och känna så, som Hjalmar Procopé säger i sin vackra och varma dikt:

“Vårt arv.”

Vårt arv — det är mer än den fatiga jord,
som släktled på släktled besätt.
Likt ett långväga eko av manande ord
har vårt hjärta det hört och förstätt.
Var dallrande sträng i vårt modersmål
har det skänkt dess stridbara klang.
Det har hårdat vårt mod till det trot-
sande stål,
som de hårdaste öden betvang.

Detta arv — det har gått som en lyftande sång
genom dagarnas trögaste tramp
och hållit oss upprätt i livets gång,
ty det arvet är: viljan till kamp.
Till kamp, som har först genom tidevarv
för folkets och människornas rätt
att värna sitt jag — det är själarnas arv,
det är det, som adlar en ätt.

Du öde, som gav oss det land, där vi bo,
och gjorde dess framtid till vår.
du gav oss ej somrar i drömmande ro,
men mörkfulla verklighetsår.
Du gav oss den ryggrad, som höves män
i kampen för plikt och lag.

Hav tack för den gåvan! Den gjort oss,
[blott den,
till det som vi äro i dag.

Hav tack för var motgång, som tvin-
gade fram
var slumrande kraft i vår själ
och lärde oss känna hur mycket vår stam
betyder för landets väl.
Obruten och fast har vår fylkning stått
i fara och sönderfall.
Och fordras fler offer, så pröva oss blott,
ännu är vår saga ej all.

Ja pröva vår livskraft, pröva den hårt!
Än finnes ett osagt ord,
som skall sägas av oss, på det språk
[som är vårt,
så det höres i hela vår Nord.
Blås öde, blås friskt i din barska basun —
när det knakar i väggar och tak
och de gnisslande grenarna virvla som dun,
då förstå vi din mening: stå rak!

Ja, låtom oss också stå raka
och fasta i kampen.

H. W.

Sverige och utlands- svenskarna.

Prof. W. Lundström kommenterar ett tal av statsminister Ekman.

I en artikel, införd bl. a. i tidningen Upsala, har professor Vilhelm Lundström ägnat excellencen Ekmans märkliga uttalande en kommentar, vari desvensk-nordiska relationerna bringas på tal och som därför förtjänar livlig uppmärksamhet även hos oss.

Prof. Lundström inskräper, hursom statsministerns offentliga uttalande förtjänar en plats i den svenska nationalitetens historia, ty i hans ord fastslås den oöver-skådliga räckvidden av den utlandssvenska och allsvenska rörelsen, vilken så länge förbisetts av svensk politik. Hitintills har man intet intresse haft till övers för den del av den svenska stammen, som i århundraden, ja i vissa fall i årtusenden bott på sina torvor öster om Bottniska viken och Östersjön och där även sedan den politiska samhörigheten med svenska riket sprängts, troget bevarat svenskt språk och svenskt kynne, ja man har knappt innefattat dem i namnet svenskar. Det är den lilla gruppen av “östsvenskar”, som har sina hem på Estlands karga kuster och öar, som fått vara medlet att bryta glömskan och isoleringen och mana fram från regeringens främste man sådana ord som dessa:

“Tack för eder genom sekler bibehållna samhörighet med stam och språk! Därtill vilja vi också foga en föresats att, så långt vi

Prenumerationsanmälan.

Kustbon 1927

kostar helt år Emk. 225:—

halvt ” ” 125:—

I utlandet:

helt år Emk. 350:—

halvt ” ” 200:—

Prenumerationsanmälan bör insändas i tid. — Endast detta nummer sändes till alla gamla prenumeranter. Sedan sändes tidningen endast till dem, som rekvirerat.

förstå och förmå söka medverka till att skandinaviskt ursprung och svensk nationalitet aldrig skola hos ärekära män och kvinnor, var de än bygga och bo, behöva framkalla förlägenhet, blygsel och benägenhet att dölja deras härkomst, utan att envar ättling av vårt folk med högburen panna vittna om sitt svenska ursprung och därmed egga följande släktled att upprätthålla medvetandet därom. Så skall släktbandet mellan det gamla landet och dess alla söner och döttrar bäst bevaras, hur än tiden och förhållandena skifta.”

Ett dylikt Bragelöfte, framhåller prof. Lundström, har näppligen förr avgivits av en svensk statsminister och säkert aldrig under tydligt framhävande av att han därvid räknar även de “historiskt bofasta” svenskarne utanför Sverige med till det gamla landets söner och döttrar.

Men än klarare och kraftigare ljuda dessa ord: “När de nya skotten på den gamla svenska stammen därute visa fortsatt livskraft, kan man icke undgå att önska och hoppas att genväret från vår kust, från fädernederbygden och moderlandet, icke skall föranleda besvikelse. Det ligger intet av förkastlig nationalism i när vi vilja låta de till främmande grund ödesöverförda ättlingarna av vår folkfamilj erfara och förstå, att det gamla landet trots seklers skillmässa omfattar dem med outrotlig släktkänsla.”

I sammanhanget äro dessa ord närmast sagda till och för estlandssvenskarna, anför prof. Lundström, men det finnes i dem icke ett ord, icke en stavelse, som icke passar in också på östsvenskarnas större och ojämförligt viktigare grupp: finlandssvenskarna. Och det är häri statsministertalets ge-

nomgripande betydelse ligger. Med en tydlighet, som även i det mest diplomatiska språk icke lämnar något övrigt att önska, säger statsministern, att hans ord är ett svar på de — exempelvis på Birkas samlade — ungdomsvarma fränderösternas trohetsbud, som östanvinden nu tillför oss:

„Hur härligt sången klingar på älskat modersmål.

Han tröst i sorgen bringar, han skärper sinnets stål.

Du sköna sång, vårt bästa arv från tidevarv till tidevarv.

Var och en vet — eller borde åtminstone veta — fortsätter prof. Lundström, att dessa versrader äro hämtade ur den „Modersmålets sång“, som är finlandssvenskarnes samlingssång inbördes och samtidigt deras vädjan över till Bottnhavets västra sida och moderlandet. „Man kan icke undgå att hoppas och önska, att genvaret från vår kust, från fädernebygden och moderlandet icke skall föranleda besvikelse“ — så lyda den svenske statsministerns manande ord. Innerligt måste man bedja och hoppas, tillägger prof. Lundström, att de må höras vida omkring, in i alla de redaktionslokaler och föreläsningssalar, där man ännu icke ens lärt sig att skilja på finnar och finlandssvenskar, in bland de beskäftiga kretsar, där man genom att krypa för finlandssvenskarnes vedersakare och förföljare trott sig skapa ett förtroligt förhållande till Finland, in i själva utrikesdepartementets höga men dock understundom tydligen rätt kvava salar, där man vid kungaresor och presidentbesök gjort sitt bästa för att låtsas som om det icke existerade en svensk nationalitet i Finland, och där man då och då gärna velat göra små försök att sätta munkorg på dem, som äro oblyga nog att påminna om att finlandssvenskarnas sak är alla svenskers . . .

Svenskar!

S. O. V. har arrangerat ett penningelotteri. Visserligen är det helt blygsamt tillmätt, huvudvinsten endast 25.000 estmark, men lotternas pris är ju också endast 25 mark, och den som har tur kan därför för 25 mk vinna lika många tusen. Lyckan är lekfull, så den som minst väntar att få en „släng av sleven“, får det. Men inte nog med att

var och en har utsikt att själv vinna. Den som köper lotter, han befrämjar också svenskhetens sak. Genom detta lotteri hoppas S. O. V. få ett litet rörelsekapital för sin verksamhet bland estlandssvenskarna, och närmast för den sociala verksamheten. Att föreningens betydelse för bildningens höjande bland oss svenskar här ute i försakingringen är stor, veta vi alla. Hjälp därför alla till genom att köpa och sprida lotterna!

Till och om Kustbon vid årets början skriver bl. a.

„En ombudsmän“.

Nu, när vi önska våra bekanta och vänner en god jul- och ett gott nytt år få vi inte glömma lilla vännen Kustbon — samt framlägga våra önskemål. Kustbon lojade bliva en opartisk tidning och det har den i stort sett också hållit, men nog tycka vi, läsare, att den borde stiga ner från den heliga parnässen till våra bönder, fisaäre — med poetens ord — till Aibolands son i sin gråa kåk.

Kustbon skulle pryda sig med en mindre vignett än den nuvarande, som upptager $\frac{1}{8}$ del av första sidan. De stora tidningarna använda endast en $\frac{1}{10}$ del till den. En lämplig vignett vore den, som ibland stätt i Allsvensk Samling annonser — den skulle spara oss 50 rader i varje nr. utan att intrycket skulle taga skada därurta.

Kustbons ombudsmän måste rycka fram ur däsigheten och skaffa minst en prenumerant i varje Aibolands kåk.

Kustbon och dess redaktion tillönskas ett gott nytt år och tack för det gångna.

W. K. H. (Wormsö Kooperat. Handelsförening).
(Försenat.)

W. K. H. höll extra stämma den 10 dec. På dagordningen stod frågan om täckandet av motorbåten „Imatras“ förlust å 166 tusen mark. Frågan som sedan flera gånger varit under behandling blev slutligen avgjord så gott som enhälligt, att förlusten skulle fördelas per aktie. Det visar att den kooperativa idén trots allt blir segrande och att det finns „manndom, mod“... Före-

ningen går en ljusare tid till mötes, hoppas vi. Föreningens bostad är uthyrd åt den genom „Waba Maas“ beriktade mejeristen, som i Hullo vill försöka bättra lycka med mejeriet. Han har gjort förslag till Föreningen att den skall övertaga mejeriet, men det går nog inte. Saken kan dock diskuteras och övervägas. Ett mejeri är nog nödvändigt — det må nu bli ett andelsmejeri eller enskilt.

„Vårt land är fattigt skall så bli.“

När vi i Kustbon No 48 — 1926 läsa denna artikel, så framkallar det hos läsaren en viss munterhet, ty artikelförfattaren grundar sina ord på „Waba Maas“ korrespondent, som skriver, att Ormsöbon ej vet om vi styras av en rysk kejsare eller av en svensk konung o. s. v.

Varför missbrukar herr „X“ fjärde budet med osanningar? Fars, farfars, farfarsfars metoderna ha gått ur tiden, och att ormsöbon efter förmåga följer med sin tid, det har vi i Kustbon No 37 d. å. en rad faktiska bevis på.

Ormsö sett från rent estnisk synpunkt. Sistförlidne höst gjorde tjuvföreningarnas centralförenings instruktör, herr Nei, en rundresa här i landet, även Ormsö tjuvförening kontrollerades. Herr Nei uttalade sin förvåning, att ön med sin jordmän stod före alla andra i omgivningen.

Boningshusen äro enligt Nei rena och snygga med en liten trädgårdstappa samt med avskild ladugård och ria. Däremot bor på en del orter husfolket med all ladugårds innevanare under ett och samma tak. Och nu det viktigaste, han sade, i frihetskriget stodo många ormsöpojkar under mitt befäl, de voro de mest pålitliga och utförde allt till punkt och pricka.

Alltså även ett uppricktigt tack till dessa präktiga män, som såsom trogna svenskar fullgjorde sin plikt sida vid sida med sina estniska bröder. Således böra vi ej heller nu vara utsatta för „Waba Maas“ patriotiska korrespondenters hat, som övergått till ilska.

Vi böra fordra lagligt ansvar för sådana kränkningar. Och „Waba Maas“ dårskap får ej stå som en sinnebild i en svensk tidning —. Ovannämnda artikelförfattare tror sig vara byns flitigaste

och klokaste man. Visst vore han det, om han bara av våra grusbackar och sandhögar kunde framtrölla åtminstone några av jordens mineraler, sätta industrin på hög nivå, vi sämre skola nog efter för många hjälpas åt med det mindre som även på alla områden bör förbättras.

I annat fall går skaldens ord i uppfyllelse.

Öbo.

Avliden f. d. minister. Förre estländske ministern, dr Jaan Raamot har under ett fall på hal is den 4 dennes ådragit sig en så svår hjärnskaking, att han följande natt avled. Dr Raamot tjänstgjorde efter den ryska revolutionen temporärt i finländska statssekretariatet. Han har varit en synnerligen omtyckt man, som haft flera ansvarsfulla förtroendeuppdrag i estniska staten.

Tre utrikesministrar mötas i Reval. Finlands utrikesminister Voionmaa företog den 2 januari en resa till Reval för att sammanträffa, förutom med estländske utrikesministern, även med den nyligen utnämnde lettländske socialdemokratiska utrikesministern Zielens, som samtidigt avlägger ett besök i Reval. Utrikesministrarna ha sinsemellan privat överenskommit om ett sådant sammanträffande.

Tillbud till fartygsolycka utanför Reval. Juldagen kl. 6.45 e. m. hördes å Hangö radiostation S. O. S.-signaler, vilka utsändes från tyska motorfartyget Frithiof på väg från Petersburg med last av trävaror. Fartyget meddelade, att det vid Wulfsön utanför Reval drev hjälplöst med svår slagsida. I den orkanlika NW-stormen med hög sjö hade fartyget förlorat sin propeller och anhöll förty om skyndsamt undsättning. Sådan anlände också vid 1/210-tiden e. m., då bärgningsångaren Meteor utgick från Reval samt införde tartyget, vars läge dock kort förut lättat något, sedan man lyckats vräka en del av däckslasten över bord.

I detta sammandrag kan omnämnas, att på grnd av pågående radiering av jazzmusik från den nya starka rundradiostationen i Reval, nödsignalerna ej uppfattades i Reval. Hangö radio uppfattade dem dock och lyckades komma i förbindelse med Reval,

men underrättade dock samtidigt per telefon Neptun i Helsingfors som i sin tur per kabel ställde sig i förbindelse med Reval. Å Frithiof kunde man däremot icke höra varken Hangö eller Reval — tack vare rundradios nöjesmusik — utan fick sväva i ovisshet om huruvida dess S. O. S.-signaler uppfattats eller ej.

Estlands statsbudgetförslag för år 1927. Det estländska statsbudgetförslaget för i förra år balanserar med en summa av 7,918 miljoner estmark och överstiger med 70 mil. mrk. statsbudgetbeloppet.

Ryska experiment med bakterieladdade bomber? Om man får tro Daily Telegraphs Rigakorrespondent skola inom kort vid den militärbakteriologiska stationen på ön Kugal i Kaspiska havet av det ryska militärbefälet företagas experiment med bomber laddade med bakterier.

Militärdiktatur i Jugoslaven? Daily Express' korrespondent anser, att den nya regeringen i Jugoslavien är inledningen till militärdiktatur. De radikalas ledare har nekat medverka, då partiet fruktar för att rörelsen kan bli farlig för demokratin.

Regeringskrisen i Tyskland. Berlin, 28. dec. Rikskanslern återvänder på torsdagen till Berlin. Trots att avgörandet i den inrikespolitiska krisen uppskjutits till medlet av januari, sysselsätta sig dock tidningarna med de eventuellt ifrågakommande kombinationerna. Några viktigare anstalter vidtagas knappast före den 10 januari, då det parlamentariska arbetet åter vidtager i och med det att riksdagens huvudutskott sammanträder.

St. Mikaelss församlingen.

2. sönd. eft. Trett.

Högmassa kl. 11 f. m.

Söndagsskola: yngre avdelningen kl. 10; äldre avdelningen kl. 12.30.

Vigde: Kontorstjänstemannen Erik Österblad och Erika Smirnova, f. Thomberg.

Lysning: Underofficeren August Lill och Ines Paemurd.

Död: Jordbrukaren Aleksander Adamss. Stahl, St. Rågö, d. 19 dec. i en ålder av 56 år 1 mån 27 dagar.

Statistiska uppgifter för St. Mikaelss församlingen nyåret 1927.

Födda under år 1926:
Reval: 4 mankon + 2 kvinnkon = 6
Nargö: — 3 " = 3
Rågö: — 9 " = 9

Sa: 4 " + 14 " = 18

Döda under samma tid:

Reval: 2 mk. + 3 kvk. = 5

Nargö: — + 3 " = 3

Rågö: 3 " + 3 " = 6

Sa 5 " + 9 " = 14.

Av de döda ha två uppnått 80 års ålder och däröver; den äldsta var 83 1/2 år

Vigda under samma tid: 1926

Reval: 2 par

Rågö: 2 "

Nargö: — "

Sa.: 4 par.

Förelästa inalles 10 par.

Upplösta äktenskap under samma tid: 2, båda genom dödsfall, mannens.

Inflyttade:

Reval: 5 mk. + 5 kvk. = 10

Nargö: — " + 1 " = 1

Rågö: 2 " + 3 " = 5

Sa.: 7 " + 9 " = 16.

Utflyttade:

Reval: — 3 kvk. = 3

Nargö: — 1 " = 1

Rågö: — — " = —

Sa.: — 4 " = 4

Hela folkvägen vid 1926 års slut;

Reval med Nargö: 355mk. + 432kvk. = 787

Rågöarna: 136 " + 199 " = 335

Sa.: 491 " + 631 " = 1122

Reval den 31. dec. 1926.

Erich Petzäll.

Svedala

Tegelmaskiner,
Grävmaskiner,
Stenkrossar,
Vägbyggnadsmaskiner,
Betonblandare,
Torvmaskiner,
Bränslekrossar för torv, koks och kol,
Pulveriseringsmaskiner,
Vindsiktar,
Torktrumlor,
Brikettpressar,
Transportapparater,
Rullager, Rallvagnshjul,
Skottkärrshjul,
Kokillgods,
Stlgjutgods.

Aktiebolaget

Åbjörn Anderson

Post- & Telegrafadr. Rikstelefon:
SVEDALA, GJUTERJET. 52, 76, 203, 4. 608 183.

REPRESENTANT CARL JÖNSSON

Postkast 38 Telef. 1536

REVAL

RYLANDER & RUDOLPHS

FABRIKS A.-B.

Henriksdal, Sverige

Tel.-adr. „Rudolphs“, Rt. 440 & 14440

Tillverka telefonköl och dynamorborstar, Tämp-
liga för alla i marknaden förekommande
apparater och maskiner. — Begär offert!**De Förenade Spetsfabrikernas Försäljningslokal**

Tel. 771-08 Grevturegatan 13

(Hörn-butiken) NORR 19203

Specialaffär för Spetsar och Bröderier. — Bikt ur-
val av Vadstenaspetsar. Motiv och Kragar. Be-
ställningar till linneutstyrlar. Order till landsortén
expedieras omgående.**A.-B. HEMBRYGGERIETS**Maltdrycker och Läskedrycker
Rekommenderas

Tel. S. 331-64, Helenebergsgatan 15 Tel. 72-47.

KONDITIONER BAGERISKEPPAREGATAN 29 — TELEFON 709-78
STOCKHOLMRekommenderar sin specialtillverkning av: Gott
Kaffebröd, Wienerbröd, Bakelser och Tårtor
Högaktingsbröd

ESTER DOMINICUS

A.-B. BJÖRKLUNDS

Nejlikedlingar i Hammar, KRISTIANSTAD

Landets största specialodling i sitt slag:

NEJLIKOR

i alla variationer erhållas hos varje blomster-
handlare i riket.**CARL FREDRIKS BIERSTUGA**

Hantverkaregatan 17.

NORRKÖPING

REKOMMENDERAS

NORRKÖPING KEMISKA UNDERSÖKNINGSANSTÄLT.

Trädgårdsg. 33. NORRKÖPING Tel. 1249.

Utför kemiska undersökningar å tekniska pro-
dukter, målmer, metaller, vatten och livsmedel,
fodermedel, och gödslingsmedel, urinprov, vär-
mevädersbestämningar, arsenikprov, provtag-
ningar m. m.

Cheffingeniör John Wanselin, stadskemist.

ELNA MÅRTENSSONS

KONDITIONER OCH KAFÉ

Tel. 460 Hamngatan, Ystad, Tel. 460

REKOMMENDERAS

Servering under somrarmånaderna i villan Skogs-
hyddan i landshagen Tel. 477**GÄSTGIVAREGÅRDEN, SJÖBO**Rekommenderar sina förstklassiga matsalar,
caféer och resanderum. Under somrarmånen
servering i den vackra trädgården. OBS.
Tel. 6. Ledande på platsen. Bilgarage
Innehavare: HILDING LIEDHOLM.**STADSHOTELLET**

— Sigtuna —

Tel. 110 Rekommenderas Tel. 110

Direktör A. J. Marcusson.

BILJETTER med tåg och båtar i hela världen.

SOVPLÅTSBILJETTER

Hjälp och råd vid PASSVISERINGAR RESGODS-

FÖRSÄKRINGAR MYNTVÄXLING

A.-B. Nordisk Resebureau

Göteborg — Stockholm — Malmö

MORA HOTELL

MORA

Tel. „namnanrop“

REKOMMENDERAS

Fru ELLEN BLOMBERG

Bland rostat kaffe intager.

SVEABLANDNING

främsta platen. Partiförsäljare:

ENGWALL HELLBERG Aktiebolag, Gefle.

SVENSK-FINSKASt. Mikael's röstberättigade medlemmar
sammankallas till**ALLMÄN STÄMMA**

Söndagen den 23 januari 1927 kl. 12.

å Riddaregatan 9.

Anm: Ifall det erforderliga antalet röstberättigade ej infinna sig på den
utsatta tiden, så avhålls stämman, — oavsett de röstandes antal — en
1/2 timme senare samma dag.Dagordning: 1) Kassaredovisning för 1926.
2) Budget 1927.
3) Val av 6 kyrkorådsmedlemmar,
3 revisorer, 2 representanter till
kyrkodagen och prostsynoden jämte kandi-
dater.**Utdrag ur kyrkolagen:**§ 2. I den av församlingsmedlemmar sammansatta allmänna stäm-
man äga alla av båda könen konfirmerade medlemmar, som fyllt 20 år,
minst ett år stått i församlingens kyrkbok, ordentligt erlagt sina ut-
skylder till församlingen, och som icke berövats valrätten genom de lokala
självstyrelse-institutionerna, med rösträtt deltaga.§ 7. Församlingens röstberättigade medlemmar kunna även själva
uppställa kandidater, som svara mot fordringarna i § 8. Ett dylikt
skriftligt förslag till styrelsen måste vara försett med 10 underskrifter
och inlämnas icke senare än en vecka före valen.§ 8. Passiv valrätt äger varje församlingsmedlem, som svarar mot
de i § 2 nämnda fordringarna och fyllt 25 år.

Å kyrkorådets vägnar:

H. Pöhl,

ordförande:

D. Pettersson,

Sekreterare.

Aktiebolaget**GESTRIKLANDS YLLEFABRIK JÄRBO.**Sporttyger, melerade Filtrar,
Vadmal och Korderoj.

Gods kvalitéter och billiga priser.

HOTELL & KÅLAREN TENNSTORET

Stora Vattugatan 8, Stockholm.

Hotellens tel: Riks God mat. Restaurantens tel:
3434. Allm. 7349. Riks 5980. Allm.
Billiga rum. 7812.**BILJETTER**till alla tåg och båtar i hela världen.
säljas genom

A.-B. Nordisk Resebureau

STOCKHOLM, Operahuset

GÖTEBORG, Södra Hamng. 43, MALMÖ,

Stortorget 13 A

NORRKÖPING APOTEKARES MINERALVATTEN-AKTIEBOLAG

Grundat 1874

Sveriges äldsta Mineralvattenfabrik

Kontor o. Fabrik: Repslagareg. 31,

NORRKÖPING

RESTAURANT**KUNGSTORNET**

Serverar dagligen den omtyckta

LUNCHEN å 2 kronor

assietter småvarmt och varmrätt

Best. Norr 303. Regim John Ekberg

Aug. Svenson

Växt- och Blomsterhandel

Skolgan 33, Uppsala Tel. 9-52

E. LINDELLsaluhallen
UPPSALA

Tel. 3577 Tel. 3577

REKOMMENDERAR sina

prima kött-, Fläsk- & charkuterivaror i parti och
minut.**Betald annonsplats**

A.-B.

Skandinaviska Pelsvarufabriken

Ivan Levy

Norrländsgatan 6

— STOCKHOLM —

Använd endast pälsvor av svensk
fabrikat.

Aktiebolaget LUDVIG ANDERSON, KINNA,

(Kasthalls Mattfabrik)

EFFTERHÖR „KASTHALLSMATTOR“

MURÉNSKA BADHUSET GERLEServerar alla slags varma och kalla bad, till mode-
rata priser i eleganta och förstklassiga lokaler.**Den Gyllene Freden**

Vid Järntorget, Stockholm

Riks 80 29.